

Opplegg for åpne cellegrupper – IMI Kirken

Uke 3, 18.-24.1.2010

Bli med som medarbeider på Impuls 29.-31. jan

Meld dere på som gruppe eller som enkeltpersoner og la det gjerne være gruppas godhetsoppdrag for januar - å tjene de 2500 ungdommene som kommer hit denne helga!

Spesielt behov for nattevakter på skolene og vakter på IMI pluss rydding&vasking av do&skoler. Dere trenger ikke å være med hele helga, men kan komme innom og ta et skift eller to.

Ellers trenger vi også: kafépersonell, innkvartering for gjester, seminarverter, helseteam (hvis du er sykepleier/lege/ambulansepersonell) og hjelp på kjøkkenet med Lederdager mandag og tirsdag 1.-2.2 hvis en har fri på dagtid. Send mail til hanne@imikirken.no.

Medlemskap i IMI Kirken

Hvis du er medlem i en cellegruppe er du på en måte medlem i IMI Kirken. Hvorfor ikke formalisere medlemskapet? **Nå på søndag 24. januar kl 19-21** er det medlemskaps kurs i kapellet. Kom for å finne ut mer om menigheten og hva det innebærer å være medlem. Undervisning og personlig samtale med noen fra staben.

Agapehelg 5. – 7. mars – For menn og kvinner på Vaulali. Har du medlemmer i din cellegruppe som ikke har tatt Agapehelgen kan dette være muligheten for dere. Meld dere på som gruppe på www.imikirken.no.

Helbredelse og frelse på gata

Kom og bli med på de spennende ting som Gud gjør i Stavanger sentrum. Hver torsdag fra kl. 15 til 19 gir vi et åpent forbønnstilbud. Vi ber for mennesker som har sykdommer og plager og nesten hver torsdag blir folk helbredet. Ellers får vi mange gode samtaler med folk og flere har blitt kristne.

Ta med cellegruppen og bli med. Det er fullt mulig å komme én gang for å prøve dette, men vi anbefaler deg/dere til å sette av flere uker i sammenheng, slik at man unner seg å bli trygg i situasjonen og får muligheten til å ta nye skritt. Hver torsdag kan nye grupper treffes kl 17 i Nygatens forsamlingshus i Nygata 11 for en innføring i oppgavene og bønn. Vi samles i ca 30 min og så gå på gata fram til kl 19.

Viktig: Gi beskjed før dere kommer til steve@imikirken.no eller ring Steve på 91307600.

Velkommen

(2 min)

Åpningsbønn

Invitere Den Hellige Ånd å komme, lede samlingen og møte hver enkel person.

(2 min)

Tilbedelse

Ta tid til å fokusere på Gud, prise, takke og tilbe han for det han er og det han gjør. For konkrete forslag, se artikkelen ”Tilbedelse i cellegrupper” i Ressursperm for cellegruppeledere eller på nettsiden under ”Lederforum”.

(6 min)

Vitnesbyrd/Bli kjent

Del korte vitnesbyrd om hva som har skjedd siden sist. Hva skjer med dem vi ber for? Er det aktuelt å invitere noen med i cellegruppen?

Nye grupper kan også bruke denne tiden for å bli litt bedre kjent med hverandre ved å bruke en "ice-breaker". Se liste med forslag til ice-breakers i Ressursperm for cellegruppeledere eller på nettsiden under ”Lederforum”.

(10 min)

Undervisning og diskusjon

IMI 17. jan 10

Tekst: Lukas 2, 41-52

Fokus: I teksten får vi se en kollisjon mellom der Jesus “må være”, og omverdenens forventninger. Hva er våre “må være”?

Lukas:

I løpet av vårsemesteret og sommeren skal vi gå gjennom Lukas evangeliet her i menigheten. La fortellingene om Jesus, det hans sier og gjør, det som skjer rundt ham - og det som skjer med menneskene han møter få tale til oss. Oppmuntre oss og utfordre oss.

Teksten:

Dagens tekst setter opp en fascinerende scene og motsetning. La oss ta med oss noe av historien som leder fram mot dette.

v41-42a: Jesus og familien skal til Jerusalem for å feire påske, slik de hvert år brukte å gjøre. Dette minner oss også om at Jesus kom fra det vi i vår setting kanskje ville kalt et “godt, kristent hjem.” Nå kom han ikke fra et kristen, men jødisk hjem - men i overført betydning forstår dere hva jeg mener: Han vokste opp med foreldre som trodde på Gud, og som lot den troen og deres forståelse av hva det ville si å la livet formes av det få prege hvordan de levde som familie. Det var vanlig praksis for jøder å dra til Jerusalem, og tempelet, for å feire påske - og dette gjorde hvert år.

v42b-44: Men når høytidsfeiringen er over, og familien skal reise hjem, så velger Jesus å bli igjen i Jerusalem uten at foreldrene får det med seg. Og de reiser en hel dag før de oppdager det. Virker rart for oss, men sier noe om hvordan storfamilie fungerte. Og kanskje gjenkjenner vi noe av det selv fra sommerferien med storfamilien?

v44-47: Men om foreldrenes framferd først kan virke noe bekymringsløs, kan vi bare ane hva som ligger av følelser i kategorien bekymring, uro, fortvilelse når de vender tilbake til storbyen og det står at “først etter tre dager fant de ham”. Tre dager med leting i en stor by etter en tolvåring de ikke har snøring på hvor er!!

Når de finner ham, så er det i tempelet, hvor han sitter - nysgjerrig på å høre hva som læres og undervises. Og gjør seg bemerket med alle sine kloke og gode svar.

v48: Og kanskje aner vi også noe av blandingen av lettelse, skyldfølelse, sinne når de finner han og Maria - hans mor - bryter ut: “hvorfors har du gjort dette mot oss? Din far og jeg har lett etter deg og vært så redde.” Enten en har opplevd det fra foreldre eller barn sida kan du antagelig gjenkjenne den situasjonen hvor det kanskje kunne vært like rett å sagt: “Hvordan kunne jeg latt dette skje?” - men i miksen av følelser kommer ut som “hvordan kunne du?”

v.49: Og så kommer Jesus med den responsen som vi skal stanse opp for i dag, når han nærmest overrasket sier: Hvorfor lette dere etter meg? Visste dere ikke at jeg måtte være i min Fars hus?” Nesten litt sånn: “Hvis dere ville ha tak i meg, hvorfor brukte tre dager på å rote rundt i byen - dere burde jo visst at jeg var her!”

I det møtet, i den scenen, så skjer det en eller annen kollisjon en kræsje mellom det som er omverdenens - i dette tilfellet foreldrenes forventninger - og det Jesus opplever at han “må gjøre”. Og Jesus viser fram en side ved livet sitt som skal følge ham gjennom resten av livet hans her på jorda:

Han lever her helt og fullt som menneske, med et menneskes kår og utgangspunkt, og samtidig navigerer han retning og valg han tar ut i fra hvordan hans Far i himmelen leder han. Og hvordan han blir stående når det leder inn i sånne motsetninger. I denne teksten så blir det kjempetydelig når hans mor i det ene øyeblikk anklager han med at hun og hans far - med liten f - har lett etter han, implisitt at han har trossa sin jordiske far/foreldres vilje og forventninger - og Jesus svarer med at han måtte jo være i sin Fars - med stor F - s hus. Implisitt han mått følge det hans himmelske far ledet ham til.

Og utover i fortellingen om Jesus så finner vi det stadig vekk. Et sted i Johannes evangeliet sier Jesus at han kan ikke gjøre noe av seg selv, men bare det han ser Far gjøre. Og stadig vekk leder det han i spenning/motsetning mellom det omverdenen forventer, og det han ser han "må gjøre". Og det han "må gjøre" er sannelig ikke alltid enkleste og mest behagelige utvei. I slutten av Lukas evangeliet, når Jesus er i Getsamene, og vet at veien går mot korset, så sier "Far, om du vil så ta dette begeret fra meg! Men ikke som jeg vil, bare som du vil." Det var viljen til å stå i det spenningsfeltet, og holde fast på det han "må gjøre" som ledet Jesus til det stedet, den hendelsen, som ble til liv for oss. Ved å stå i det, så ble det til liv langt utover det som kanskje var synlig rekkevidde der og da.

Kanskje gjenkjenner du spenningsfeltet i eget liv? Det vite at det er noe du "må gjøre". Noe som er rett, noe du ledes til, noe du må ha tak i. Også vet du at dette forstår ikke omgivelsene helt. Dette vil koste noe, fordi det vil møte motbør.

Selv ikke Jesu nærmeste, foreldrene, som var såkalt fromme folk - som bare ville det beste for han - forstå det valget Jesus måtte gjør. At her måtte han være. De kom ikke en gang på at det var der de burde begynne å leite - så pass langt unna horisonten deres var det.

Hva er "må være"/"må gjøre" punktene i ditt liv? Som du vet ikke alltid vil bli forstått. At ikke alltid er enkleste vei. Men som du skal få være tro mot og stå igjennom.

Martin snakket forrige søndag om det uttrykket vi har brukt en del her i det siste "Gud gir deg det du trenger, men det du vil ha må du gå for". Gud sørger for oss, men det vi ønsker å se mer av i livet vårt må vi også jage etter. Hva er det du vil ha - og hvor må du være for å få tak i det?

Helt konkret i denne hendelsen så var Jesus i sin Fars hus, i Tempelet, og tok i mot undervisningen og det som skjedde der. Og for noen av oss er nok den helt konkrete overføringsverdien ganske reell. På søndagene samles vi i Fars hus for å komme sammen som storfamilie. For å møte Gud og hverandre, for å høre Guds ord, for å be for og med hverandre. I min Fars hus må jeg være!

Det finnes nok av andre stemmer som roper på oss den tiden. Bursdager, familiesammenkomster, hytteturer som hadde vært deilig å ikke avslutte tidlig nok til å rekke fram, folka vi ikke har sett på lenge, frikveld og film som hadde vært deilig, toppkamp i Premier League og etterhvert begynner Tippeligaen osv osv.

I min Fars hus må jeg være! Ikke sikkert alle rundt forstår, men der må jeg være. Der får jeg tak i ting som hjelper meg til å leve livet med Gud. Som kobler meg på. Der får hjelp til å tilbe han. Til å be. Til å være sammen med resten av storfamilien. I min Fars hus må jeg være!

Skal vi bruke dette semesteret til å hjelpe hverandre på å trene opp ei holdning av at I min Fars hus der jeg må være? Ikke bare sånn jevnlig innimellom, når det passer - men det ligger en standard i livet mitt av at der må jeg være.

Utfordringa handler selvsagt ikke bare om den helt konkrete overføringen, men også om andre ting vi kalles til, og på ulike måter merker tilskyndelse på. Den kollegaen eller naboen vi ikke vil være med på å fryse ut eller latterliggjøre - selv om det vil vekke oppsikt å handle annerledes enn alle andre. Den syke i familien eller vennegjengen vi vet at vi skal be for, sjøl om ingen andre vil forstå det.

Hva er dine "må være"? Som ikke er oppe til forhandling, fordi visst de er det, så vil de glippe i alt støy fra verden rundt.

Jesu liv viser oss at når vi står i det, og de utfordringene som følger, så kommer vi ut på andre siden med en frukt som er større enn kostnaden. Ikke nødvendigvis for oss selv, så det er ikke selvrealiseringsprosjekt, men for de menneskene vi får bety noe for og for Guds rike. I denne teksten ender det med "Jesus gikk fram i alder og visdom. Han var til glede både for Gud og mennesker." Det bar frukt.

I teksten fra Getsemane, ender det først med død. Men så med nytt liv. For oss. Det ender med grunnen til at vi er her i dag. Det at vi bærer barna barna til dåpen i dag. At vi har grunn til å feire i dag. Fordi Jesus så en vei han måtte gå. Og han gikk den. Sjøl om det kosta.

Spørsmål til samtale:

- * Hva merker du deg særlig i teksten? Hvorfor? Hva sier det til deg?
- * Gjenkjenner du noen spenningsfelt som nevnt over i ditt liv?
- * Hvordan kan vi som gruppe hjelpe hverandre til å leve i det spenningsfeltet?
- * En konkret anvendelse er fokuset på at "I min Fars hus må jeg være". Ta en samtale på kulturen rundt gudstjeneste. Har vi en holdning til det som et sted vi må være? Kan vi hjelpe hverandre som gruppe til det?

(20 min)

Forbønn

Be for hverandre i grupper. Bruk forbønnsmodellen. **Be også for mennesker på våre bønnelister.**

Forbønn for misjonærer:

Vi oppfordrer cellegruppene til å be regelmessig for våre misjonærer. Hver uke vil vi be for de samme som vi ber spesielt for på gudstjenesten.

I dag ber vi for familien Köker som er våre misjonærer i Kambodsja. Vi ber om at:

- Elke skal finne meningsfylt arbeid og trygg barnepass for Malin på 1 år når fødselspermisjon går ut snart.
- International Cooperation Cambodia (ICC) skal få Guds visdom når de utvikler ny visjon og strategi
- Markus skal få ro i en travel arbeidssituasjon og fokus på å bygge Guds rike

Se globale nyheter og mer info på imikirken.no + misjonsmeny.

Siste nytt: "Bli med på korttidsteam til Kambodsja i April."

Se mer info på misjonsmeny'en + meny'en "Mind the Gap"

(15 min)

Avslutning

Husk å planlegge viktige ting som ligger foran, slik som Godhetsprosjekter..

(5 min)